

Cái ch t đ c thông báo quá s m c a Giang Tr ch Dân

C u Ch t ch Trung Qu c Giang Tr ch Dân phát bi u t i Đ i h i ĐCSTQ l n th 16 t i B c
Kinh ngày 08/11/2002. Reuters

T i m t đ t n c mà s c kh e c a các nhà lãnh đ o còn là m t đ i u c m k và thu c ph m trù
bí m t qu c gia, các trang m ng có ch « Giang » đ u đã t m th i ng ng ho t đ ng.

Th c h v tình tr ng s c kh e c a ông Giang Tr ch Dân cho đ n hôm nay, theo nh Le
Monde thì v n còn là m t vùng mù m t. Nh ng đ i u gi i quan sát nh c đ n đó là « cái ch t v
ph ng di n chính tr » c a nhà lãnh đ o h Giang.

T Le Monde nói t i « Cái b y trong cu c ch y đua v i th i gian đ đ a tin s t đ o ».

Thông tin viên của tờ báo này từ Bộ Kinh tế và tài chính báo chí Hồng Kông ngày 06/07/11 đã quá vui mừng đưa tin của lãnh đạo Trung Quốc Giang Trạch Dân, 84 tuổi, qua đời rồi sau đó đã phải chính thức xin lỗi. Trong lúc hăng thông tin chính thức của nhà nước thì chính phủ tin này. Ông chủ của đài truyền hình Asia Television đã phải nhìn nhận « đây là một sai lầm khó tránh khỏi » trong bối cảnh các phương tiện truyền thông đang cảnh báo trước điều.

Tuy nhiên, từ một đợt tấn công mà sức khỏe của các nhà lãnh đạo còn là một điều chưa rõ và thu hút sự chú ý của gia đình, các trang mạng có chữ « Giang » đều đã tạm thời ngừng hoạt động – ngay cả khi ta muốn tìm kiếm thông tin về dòng « Truyền Giang ».

Thức ăn và tình trạng sức khỏe của ông Giang Trạch Dân cho đến hôm nay, theo như Le Monde thì vẫn còn là một vùng mù mịt. Nhưng điều gì quan sát nhận được đó là « cái chết vì phương tiện chính trị » của nhà lãnh đạo họ Giang.

Tác giả bài báo cho biết là trong một thời gian dài, sau khi đã chuyển giao quyền lực và tay ông Hồ Cẩm Đào, từ hậu trường ông Giang Trạch Dân vẫn thao túng sâu sắc chính trị Trung Quốc để đưa một số người thân vào những chức vụ then chốt.

Trích dẫn một giáo sư chính trị học của Hồng Kông, Le Monde cho rằng : mãi cho đến mùa xuân và qua ông Giang Trạch Dân vẫn còn khả năng « gài » người thân của mình cánh Truyền hình Hồng Kông vào các chức vụ then chốt. Sự vắng mặt của ông hôm đầu tháng đang làm suy yếu thành phần này và chính từ là giờ đây phe của ông Hồ Cẩm Đào đang thắng thế.

Pháp sẽ rút vì dự án đường sắt đô thị Hà Nội

Liên quan đến Việt Nam Les Echos hôm nay có bài viết với tựa đề « Đường tài trợ dự án đường sắt đô thị Hà Nội, Pháp gây sốc ép ».

Theo đó dự án xây dựng đường sắt đô thị Hà Nội nối liền Ga Hà Nội với Thủ Lệ, chính đường dài 12,5 km đã bị hoãn lại. Pháp là một trong ba nhà tài trợ nước ngoài –cùng với Ngân hàng Phát triển Á Châu và Ngân hàng Đầu tư Châu Âu muốn dự án này phải bắt đầu hoạt động vào năm 2016 như đã ký. Một viên chức của Đại sứ quán Pháp tại Hà Nội cho biết có nhiều

tập đoàn Pháp đầu tư để tham gia dự án này.

Và phần mình đi số Pháp tại Việt Nam cũng cáo « các bên liên quan cần nên tránh để xảy ra nhiễu loạn cho thị trường quá lớn ». Les Echos nhắc lại dự án đường métro Hà Nội đã được khởi công từ năm 2006, nhưng từ đó đến nay công trình này còn dừng chân tại chỗ. Tuy nhiên đường bao gồm 12 trạm, trong đó bốn trạm được dự định xây dựng tại Thủ Lệ đến trạm cuối là nhà ga Hà Nội.

Hoa Kỳ : Thất nghiệp gia tăng

Và thời số Mỹ, báo Pháp hôm nay quan tâm đến tin tức thất nghiệp của Hoa Kỳ tăng lên trở lại.

Trong tháng 6/2011 nước Mỹ tạo thêm 18.000 việc làm mới còn số thất nghiệp vẫn ở mức 90.000 mà dù luôn tăng. 9,2% người trong tuổi lao động không có việc làm. Les Echos xem đây là « gáo nước lạnh » đối với chính quyền Obama vào lúc Nhà Trắng đang phải đối mặt với tình hình kinh tế khó khăn khi chi tiêu để giải cứu nền kinh tế ngân sách của nhà nước liên bang.

Theo báo cáo mới nhất của Viện McKinsey về đầu tư kinh doanh tài chính 2008 đã có 7 triệu chủ làm bất kỳ và nước Mỹ sẽ phải mất ít nhất là 9 năm nữa để kéo tỷ lệ thất nghiệp xuống còn 5% như thời kỳ tiền khủng hoảng và điểu kiện là từ nay đến đó Hoa Kỳ phải tạo thêm 21 triệu công việc làm. Mục tiêu mà Les Echos xem là khá xa vời vì tính từ đầu năm 2000 đến nay, nước Mỹ mới chỉ tạo thêm khoảng 9,2 triệu việc làm cho người dân.

Tại sao phải lo ngại cho bất kỳ ai ?

Cũng tại Hoa Kỳ, vị án Dominique Strauss-Kahn vẫn còn chìm vào quên lãng : báo Le Figaro đưa tin công đồng người da đen ở New York đang huy động để bắt giữ bà Nafissatou Diallo, nhân viên làm phòng của khách sạn Sofitel đã tố cáo chủ Tổng giám đốc Quốc Tế và Quốc tế mà u toan hãm hiếp bà.

Nhân vật này, Le Monde nêu lên câu hỏi tại sao có nhiều người nói « nhóm mất » để mô tả cho chính họ « trắng, gió » ?

Nhiều người vẫn tin rằng, sự thay đổi chung là nền tảng của các cấp và chính, nhưng, theo giới thích của các nhà phân tâm học thì : đôi khi người đàn bà coi trọng mất vài đức tính của chính họ nên lòng chung thay. Liệu cũng có người quan niệm rằng yêu và sống với một ông chính « họ mất » là một hình thức để người phụ nữ thể hiện quyền tự do của mình, liệu có những người đàn bà rằng lòng và tha thứ. Họ không coi đó là một hình thức tự do của đức lang quân mà chỉ là một « trò trẻ con » của một con người còn đang háo hức.

Liệu cũng có những bà, chấp nhận sự hiện diện của một hình bóng phụ nữ thầm nhĩ trong con tim của chính họ vì điều kiện đó chỉ là những chuyện « qua đi », như một cơn gió thoảng !

Nhưng cũng xin thưa : dĩ nhiên là liệu giới thích của các chuyên gia, của các nhà phân tâm học và sự điều chỉnh của phái đẹp. Tuy báo không để cấp độ phân biệt của các đức mây râu trong trường hợp họ bị cấm sử dụng.

Françoise Hardy và « Tous les garçons et les filles »

Trong loạt bài mùa hè của Le Figaro, bài đầu tiên trên bài viết về « huyền thoại » của dòng nhạc Ye-Ye : bài "Tous les garçons et les filles" của danh ca Françoise Hardy.

Tuy báo nhắc lại chân dung của một cô gái 17 tuổi, sống trong một căn hộ chật hẹp với người mẹ và thiêu thốn tình yêu của người cha. Françoise đi tú tài, đi học ông bố tặng cho một cây đàn ghi-ta và cô bắt đầu sáng tác.

Françoise Hardy viết một bài hát buồn : « Nhưng cô cô u thanh niên cùng trang lứa, họ có cặp có đôi/ Tôi chỉ như một con trai và cô gái cùng tuổi tôi, họ biết thế nào là yêu thương, họ nhún tay trong tay, một nhìn nhau say đắm/Họ yêu nhau/ Còn tôi : đứng trên đường phố ... »

Cùng thời với cô, thốn tống của giới trẻ là nam danh ca Johnny Hallyday. Nhà xuất bản đĩa Vogue tìm một giọng hát nổi tiêu biểu cho làng nhạc trẻ của Pháp. Nhà ng Françoise Hardy quá mạnh mẽ, quá nhút nhát, để trở thành một « ngôi sao ». Dù vậy, ngày 25/04/1962 Françoise Hardy thu đĩa hát đầu tiên trong vãn vãn ba giọng hát và "Tous les garçons et les filles" đã trở thành biểu tượng của một thế hệ.

Tháng 10 cùng năm, lần đầu tiên xuất hiện trên đài truyền hình, khuôn mặt dài và phong thái tự nhiên của Françoise Hardy đã khiến cho những người Pháp như muốn ôm cô vào lòng. Hai năm sau, hơn 2 triệu người bạn đã hát theo tay của Françoise Hardy đã chu du vòng quanh trái đất.

Thuở trẻ Françoise Hardy từng mơ ước là mình xinh đẹp. Cô đâu ngờ là hai ông hoàng của làng nhạc rock thời đó là Mick Jagger và Bob Dylan đã điên đảo vì cái vẻ vẻ ng vẻ, ng ng ngh ng của cô gái con nhà lành như Mademoiselle Hardy !